

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas X. Ab anno 690. ad annum 700.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

ros pro more suo peregrinationes sanctas obire. Tandem uno è Percussoribus ipsaque Gaila a dæmonibus correptis tum facinus detectum, tum corpora reperta, & in Divinæ vindictæ cumulum ipse etiam Dux Gosbertus à suis interemptus & filii ejus & cognati à Franconiæ administratione expulsi sunt.

S. Ceadulla Rex Occidentalium Saxonum Romam venit ex voto relicto diademate, ibiq; baptizatus à Sergio, adhuc in albis terrestre regnum cœlesti gloriôsè permutavit.

✽(690.)✽ Cum Saraceni hoc anno tributi nomine auri massam offerrent, quæ signata non erat imagine Imperatoris, ut ipse exigebat, hac levissima de causa ruptâ pace bellum atrox erupit toti Orienti fatale: atq; hoc factò Justinianus se Imprudentia & moribus magis quam nomine Juniorem præstitit.

DECAS X.

✽ *Ab anno 690. ad annum 700.* ✽

691. **M**ortuo hoc anno Bertherido Longobardorum Regi successit filius ejus Cunipertus, qui mox Alachum Du-

Dusem Trientinum impium & Ecclesiasticis perinensum hominem bello appetiit, & ad singulare duellum stante utrinq; acie prius provocatum cum aleam subire nollet oblatæ Monomachiæ, unâ cum exercitu suo vicit & interfecit. Voverat sacrilegè tyrannus iste, integrum se puteum impleturum de testiculis clericorum, si Deus victoriam de Cuniberto largiretur. Sed obstetit Deus tam barbaro proposito, & S. Archangelus Michaël pugnare visus est pro Ecclesia & Ecclesiæ ministris, ne in manus nefandi tyranni inciderent.

Paulo Constantinopolitano Episcopo successit Gallinicus homo novarum rerum cupidissimus.

✱(692.)✱ Constantinopoli celebrata est Synodus dicta ERRATICA, in qua conditi 103. Canones, quasi appendices sextæ Synodi. Dicta quoque QUINISEXTA, quasi hæc appendix quintam & sextam Synodum absolvisset. Reclamavit huic Conciliabulo Sergius, reclamârunt etiam tres alii Patriarchæ, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus, nullis etiam minis & furis Imperatoris Justiniani potuit permoveri Pontifex ut Canones Romam missos confirmaret. Qui idè Protospatharium suum Zachariam Romam

Romam misit ut Papam Constantinopolim deportaret. Sed Deo adjuvante in tempore opportuno factum est ut Italica militia Ravennâ & aliis ex locis cum Ducibus suis Romam veniens Sergium a periculo liberaverit, Zachariam autem tam contumeliosè & acerbè exceperit, ut & in Pontificis cubiculum se recipere, imò etiam in ejus se se lecto abdere coactus sit; ubi absconditus pro angustia timoris lypotymiam passus est. Quare plùs vitæ suæ conservandæ quam Papæ abducendi sollicitus paulo post Urbem reliquit.

Justinianus Imperator hoc eodem anno quo tam nefanda contra Pontificem & Ecclesiam moliri ausus est, justo Dei Judicio per suos Duces proditâ Armeniâ impietatis suæ pœnas luere cœpit, & Gallinicus Constant. Episc. omnium malorum concinnator postea ab eodem Augusto oculis orbatus & in exilium missus est.

Ab hoc tempore indies magis & magis Græca Ecclesia in deterius prolapsa est. Ut valde brevibus & paucis interstitiis ad nostra usque tempora cum Romana Ecclesia conjuncta & unitate veræ doctrinæ unita fuerit. Quamvis Ecclesia Romana semper benignam se matrem exhibuerit, iteratis monitionibus & beneficiis ab erroribus

bus ad veritatem & communionem revocando, partim etiam quoad fieri potuit indulgendo. Hinc Pseudo-Synodo huic Quini-Sextæ aliisque conciliabilis semper quidem se opposuit tanquam traditionibus Patrum & antiquorum Conciliorum decretis adversantibus, toleravit tamen multa in Græcis, etiam connubia Clericorum & alia ejusmodi quamdiu Catholicæ fidei & unitati non è diametro adversarentur. Sed qui inter alia confregere jugum à Patribus custoditum Ecclesiastici cælibatûs iidem & in reliquis procaciter refragati sunt, eoque prouerunt, ut post longam patientiam vindex Deus tandem in ultionem scelerum exurrexerit, & virgâ furoris Assur populum pervicacem penitus contriverit.

Mortuus est hoc anno Rex Galliæ Clodovæus III. cui successit Childebertus indolis bonæ, sed uti frater ejus sub Ebroino, sic ille sub Pipino Crasso Magistris Palatii, juris alieni fuit. Tunc temporis enim hi Franci Principes uti nobiles bestię à suis magistris Palatii regebantur.

✽(693.)✽ Sisbertus Episcopus Toletanus conjurationis in Regem Egiconem reus Episcopatu & bonis exuitur in Concilio Toletano & in exilium amandatur.

Ita

In eodem Concilio Statutum est, ut per totum regnum Hispaniæ singulis diebus missæ pro incolumitate Regis dicerentur, excepto die Veneris sancto, quo in memoriam passionis Christi altaria denudantur. Ex quo Concilii statuto colligere licet, jam tum in Ecclesia viguisse ritum illum altaria in die passionis denudandi.

Duo sancti Hewaldi Presbyteri ambo ex Britannia in Germaniam ad prædicandum Evangelium profecti cæsi sunt a rusticis, & corpora eorum in Rhenum fluvium projecta per quadraginta millia passuum contra impetum aquæ decurrentis translata sunt ad locum ubi focii eorum versabantur, atque tum è radio lucis eadem illustrante, tum revelatione divinâ cognita, à Pipino Francorum Duce, & Majore Domus Regiæ Coloniæ sepulta sunt.

✱(694.)✱ Leontius olim Præfectus Orientis, & jam triennio ob calumniam detentus in carcere, & Imperatoris jussu emissus, ut præficeretur Græciæ, amicorum hortatu seditionem in Justinianum concitavit, & Imperator acclamatus est. Justinianus ob crudelitatem & ob sacra contempta jam populo invisus, captus & præcisus naribus, (unde postea *Πρότμητος* quod idem, ac *trunco naso*, appellatus

tus

tus) Cherfonam in exilium relegatus est. Theodorus Monachus, & Stephanus Sacellarius, præcipui ejus crudelitatis administri, funibus ad pedes alligatis in forum petraæti, & ibidem vivi combusti sunt.

In Hispania nequissimorum Judæorum conspiratio detegitur adversus Regem ac Regnum, & omnes in eo Christianos, quos opprimere & tollere machinabatur, Judæis qui habitârunt in Africa in societatem conjurationis pertractis. Propterea in Concilio Toletano, quod tunc à simul congregatis Episcopis celebrabatur, statutum est ut omnia Judæorum bona fisco adjudicarentur, & impostero liberi eorum septimo anno ætatis suæ, divellerentur à parentibus suis, & Christianorum ritu educarentur, iisdemque nuptiarum fædere jungerentur, ad totam impiam gentem paulatim exterminandam.

Invaluit circa hæc tempora deformis abusus circa sacrificium missæ, dum scilicet aliquis odio adversus inimicum flagraret, ut ille citius è vivis desineret, pro ipso offerebat vel offerendum curabat missam pro defunctis legi solitam. Ad quem abusum tollendum Synodus Toletana hoc anno excommunicationem & exilium perpetuum decrevit.

695. Sara-

✽(695.)✽ Saraceni sive Arabes ceperunt Africam hoc anno, unde à Joanne Patricio illuc à Leontio misso iidem e ecti, paulò pòst cum magnâ classe redeuntes Joannem inde expulerunt.

✽(696.)✽ Romani milites metuentes redire Constantinopolim propter Africam amissam, motâ seditione Absimarum Imperatorem creârunt, eumque Tiberium nominârunt, qui Constantinopolim veniens Leontium captum naribus præcis in quoddam Dalmatiæ monasterium relegavit. Saraceni autem inter has turbas Africæ possessionem sibi firmârunt, in quam præter Manichæorum, Donatistarum, & aliorum hæreticorum, morum insuper pessimorum colluvies confluxerat.

✽(697.)✽ Fides mirificè propagatur in Germania, Frisia, Batavia, & proximæ iis Germaniæ partes verum Evangelium amplectuntur, operâ S. Wilbrordi Trajensensis ad Rhenum Episcopi, & Svidberti Verdensis, qui & verbo & opere potentes erant ad barbaris gentibus veram religionem inspirandam.

✽(698.)✽ Cæsus est hoc anno S. Lambertus Tungrensis sive Leodiensis Episc. à Dodone fratre Alpaidis, quæ Pipini pellerat, quòd sæpè Pipinum de adulterio
argu-

arguisset, cum hic haberet uxorem Plectrudem. Ut constaret, quantum vir sanctus pellices averfaretur, omnibus aliis sine repulso ad mortui sancti corpus osculandum admissis, si qua pellex accederet, quasi turbine quodam exagitata retrocedere compellebatur. Dodo & omnes cædis conscii haud multo post miserè perierunt, Pipinus autem, quamvis magno dolore ex Sancti morte afficeretur, pellicem tamen retinuit, quod ex ea Carolum Martellum genuisset, quem propter egregias animi dotes impensè diligebat, & qui ejus familiæ (quamquam nothus) magnus propagator extitit.

✠(697.)✠ S. Hubertus filius Bertrandi Aquitanix Ducis per Sergium Papam divino monitu consecratus est Episcopus Leodiensis. Unde hæc civitas speciali titulo filiam se Romanæ Ecclesiæ scribit, hæc inscriptione sigillo indita, *S. Legia Romanæ Ecclesiæ filia.*

S. Althelmus Schireburgensis in Angliã Episcopus hoc anno ad linna SS. Apostolorum peregrinatus, dicitur ibidem Sergium à calumnia progeniti ab eo ex incestu pueri liberasse, cum eundem puerum novem tantum dies natum coram omnibus in virtute J E S U Christi interrogasset, num Sergius eo crimine commaculatus esset?
respon-

respondisse ad hoc infantem clarâ voce,
Sergium nihil commercii cum foeminis ha-
buisse.

✠(700.)✠ S. Wulfrannus Episcopus
Senonensis divinâ revelatione factâ, ad
Frisios transit, ubi Christi fidem valde
promovit. De Duce regionis hujus Rad-
bodo memorant, eum jamjam baptizan-
dam a sacro lavacro recessisse, ne à suis
majoribus in alterâ vitâ avelleretur. Obiit
Wulfrannus in monasterio Fontanellæ,
corpus autem ejus hodie dum servatur ma-
gnâ religione Abavillæ, ubi magnificè co-
litur & miraculis claret.

HÆRESIS CHAZINZARIORUM.

¶ Nam isti ex præcipuis Armeniorû sectis con-
flabant, ac de nomine Chazus, quod vernacula
eorum linguâ crucem sonat, Chazinzarii
appellabantur, quòd præter Crucem nullam om-
nino imaginem colerent; hinc etiam factum est,
ut Staurolatræ, sive crucis adoratores vulgò di-
cerentur, à reliquis sectis in eo etiam dissidebant,
quòd duas quidem in Christo naturas agnosce-
rent, sed Eutychianismi vada declinando, in
Nestorianismi scopulos, personas uni Christo du-
as adscribendo impegierint.

Chazinzarii quot annis jejunium statis tempo-
ribus celebrabant, eo animo, ut interitum com-
plora-

plorarent demoniaci cujusdam canis, cui Art-
ziburizi nomen à suo hero Sergio illorum pseu-
do-Propheta fuerat impositum, quem, quoties
ad illos adiret, veluti prodromum præmittebat,
unde factum, ut illud jejunium Artziburizi no-
minaretur. Amentia planè belluina.

HÆRESIS THNETOPSYCHITARUM.

HÆc hominum fœx animas unà cum corpori-
bus non secus ac belluarum extingui fabula-
ta est, cui nomen ipsum aptè respondet.

**HÆRESIS THEOCATAGNOSTARUM
QUI ALIAS BLASPHEMANTES
ET CONTUMELIOSI
DICTI SUNT.**

His nominibus appellantur, quòd certa qua-
dam facta, tum in Deo tum in Sanctis argu-
ere ausi sint.

HÆRESIS PAGANIZANTIUM.

Qui etiam **ETHNOPHRONES**
appellati sunt.

Hujusmodi nomen ij acceperunt, qui Christia-
ni esse, & tales videri voluerunt, & nihilo-
minus ethnicorum superstitiones cum Christianâ
religione confuderunt, judiciariam astrologiam,
divinationes auguria, sortilegia, veneficia, cæ-
teraque id genus deliramenta impiè & more eth-
nicorum approbabant & sectabantur. **DE**

DE PARERMENEUTIS SEU FALSIS
INTERPRETIBUS, LAMPETIANIS,
AGINNENSIBUS, ET MARO-
NITIS.

PARERMENEUTÆ dicebantur, qui sacras
scripturas ad suam mentem accommodate ex-
posuerunt.

LAMPETIANI sic dicti à Lampetio quodam,
dicebant eis, qui inter monachos viverent & in
cœtibus religiosis, licitum esse eam vivendi ratio-
nem sequi, eumque corporis habitum usurpare,
quem quisque vellet. Secundò vota omnia dam-
nârunt. Tertio Arianis in multis erroribus aliis
adherebant.

AGINNENSES graveolentem impetiginem
variorum hæreticorum antecedentium refricue-
runt circa annum 694. nominatim verò cibos,
quorum auctorem Deum esse negabant, & ma-
trimonium abominabantur.

MARONITÆ à quodam hæretico, cui nomen
Maron, dicti. Hi cum Eutychete, Dioscoro &
Acephalis unam duntaxat in Christo operatio-
nem & voluntatem asseriebant. Oritur hæc se-
cta anno 699. & cum per quingentos annos à fi-
delium consortio fuisset exclusa, divino tandem
instinctu resipiscens Ecclesiæ Romanæ reconcili-
ata est per manus Aimerici Patriarchæ Antio-
cheni, unde etiam Patriarcha Maronitarum ge-
nerali concilio Romæ habito 1215. sub Innocen-
tio III. interfuit.

SÆCU-